

31985L0384

L 223/15

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

21.8.1985

DIRECTIVA CONSILIULUI**din 10 iunie 1985****privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare în domeniul arhitecturii, inclusiv a măsurilor destinate să faciliteze exercitarea efectivă a dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii**

(85/384/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

întrucât, în aplicarea tratatului, statele membre au obligația de a nu acorda nici un fel de ajutor care ar putea denatura condițiile de stabilire;

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 49, 57 și 66,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

întrucât articolul 57 alineatul (1) din tratat prevede adoptarea de directive privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare;

având în vedere avizul Adunării ⁽²⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât creația arhitecturală, calitatea construcțiilor, integrarea lor armonioasă în mediul înconjurător, respectul pentru peisajele naturale și urbane, precum și pentru patrimoniul colectiv și privat sunt de interes public; întrucât, așadar, recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare trebuie să se bazeze pe criterii calitative și cantitative care să garanteze că titularii diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare recunoscute sunt în măsură să înțeleagă și să pună în practică nevoile indivizilor, grupurilor sociale și colectivităților în ceea ce privește amenajarea teritoriului, proiectarea, organizarea și realizarea construcțiilor, conservarea și valorificarea patrimoniului construit și protecția echilibrelor naturale;

întrucât pare, cu toate acestea, indicat să se prevadă anumite dispoziții pentru a facilita exercitarea efectivă a dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii în ceea ce privește activitățile din domeniul arhitecturii;

întrucât metodele de formare profesională a celor care profesează în domeniul arhitecturii sunt în prezent foarte diversificate; întrucât, cu toate acestea, trebuie prevăzută o convergență a formării profesionale în vederea exercitării activităților aferente titlului profesional de arhitect;

⁽¹⁾ JO C 239, 4.10.1967, p. 15.⁽²⁾ JO C 72, 19.7.1968, p. 3.⁽³⁾ JO C 24, 22.3.1968, p. 3.

întrucât, în unele state membre, legea condiționează accesul și exercitarea activităților de arhitectură de posesia unei diplome în arhitectură; întrucât, în alte state membre în care nu există această condiție, dreptul de a deține titlul profesional de arhitect este totuși reglementat prin lege; întrucât, în cele din urmă, în unele state în care nu se aplică nici unul din cele două cazuri de mai sus, sunt în curs de elaborare dispoziții legale și de reglementare cu privire la accesul și exercitarea acestor activități cu titlul profesional de arhitect; întrucât, în consecință, în acele state membre încă nu s-au stabilit condițiile privind accesul și exercitarea unor astfel de activități; întrucât recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare presupune că aceste diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare autorizează accesul și exercitarea anumitor activități în statul membru care le-a eliberat; întrucât, în consecință, recunoașterea anumitor atestări în temeiul prezentei directive trebuie să continue să rămână în vigoare numai în măsura în care titularilor lor, în conformitate cu dispozițiile legale care trebuie adoptate în statele membre care au eliberat atestările în cauză, li se va autoriza accesul la activități cu titlul profesional de arhitect;

întrucât obținerea titlului profesional legal de arhitect este condiționată, în unele state membre, pe lângă posesia unei diplome, a unui certificat sau a altui titlu oficial de calificare, de absolvirea unui stagiu profesional; întrucât, având în vedere că încă nu există convergență între statele membre pe acest plan, pentru a preveni eventualele dificultăți, este necesară recunoașterea ca o condiție suficientă a unei experiențe practice adecvate, cu o durată egală, dobândită într-un alt stat membru;

întrucât referirea din articolul 1 alineatul (2) la „activități în domeniul arhitecturii exercitate în mod obișnuit cu titlul profesional de arhitect”, justificată de situația existentă în anumite state membre, are doar rolul de a indica domeniul de aplicare a prezentei directive, fără a avea pretenția să ofere o definiție juridică a activităților din domeniul arhitecturii;

întrucât, în majoritatea statelor membre, activitățile din domeniul arhitecturii sunt exercitate, de drept sau de fapt, de către persoane care posedă fie doar titlul oficial de calificare ca arhitect, fie acest titlu însoțit de alt apelativ, fără ca aceste persoane să beneficieze de un monopol asupra exercitării activităților respective, cu excepția cazurilor în care există dispoziții legale contrare; întrucât activitățile menționate anterior sau numai unele dintre ele pot fi exercitate și de către membri ai altor profesii, în special ingineri, care au beneficiat de o formare profesională specială în industria construcțiilor;

întrucât recunoașterea reciprocă a calificărilor va facilita accesul și exercitarea activităților respective;

întrucât, în unele state membre, există dispoziții legale care autorizează eliberarea titlului profesional legal de arhitect, cu titlu de excepție și prin derogare de la condițiile necesare în mod obișnuit pentru obținerea titlului profesional legal de arhitect, anumitor personalități din domeniu, care sunt foarte puțin numeroase și ale căror lucrări evidențiază un talent arhitectural excepțional; întrucât cazul acestor arhitecți trebuie reglementat de prezenta directivă, în special datorită faptului că aceștia se bucură în mod frecvent de o reputație internațională;

întrucât recunoașterea mai multor diplome, certificate și a altor titluri oficiale de calificare existente, menționate la articolele 10, 11 și 12, are ca obiect să permită titularilor acestora să se stabilească sau să presteze servicii în alte state membre, cu efect imediat; întrucât introducerea bruscă a acestei dispoziții în Marele Ducat al Luxemburgului ar putea provoca, date fiind dimensiunile reduse ale teritoriului său, denaturări ale concurenței și ar dezorganiza exercitarea profesiei; întrucât, în consecință, pare justificat să se acorde acestui stat membru un termen de adaptare suplimentar;

întrucât, având în vedere faptul că o directivă privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare nu implică în mod necesar echivalența materială a formărilor profesionale la care se referă aceste diplome, utilizarea unui titlu oficial de calificare ar trebui autorizată numai în limba statului membru de origine sau de proveniență;

întrucât, pentru a facilita aplicarea prezentei directive de către administrațiile naționale, statele membre pot prevedea ca beneficiarii care îndeplinesc condițiile de formare profesională impuse de aceasta să prezinte, pe lângă titlurile oficiale de calificare, un certificat de la autoritățile competente din statul membru de origine sau de proveniență, care să ateste că aceste titluri oficiale de calificare sunt cele vizate de prezenta directivă;

întrucât dispozițiile de drept intern cu privire la moralitate și bună reputație pot fi aplicate ca norme privind accesul la activități, dacă are loc stabilirea; întrucât, în aceste condiții, trebuie făcută o distincție între cazurile în care persoanele respective nu au mai exercitat niciodată activități în domeniul arhitecturii și cele în care acestea au exercitat deja astfel de activități într-un alt stat membru;

întrucât, în cazul prestării de servicii, cerința referitoare la înscrierea sau afilierea la organizații sau organisme profesionale, care are legătură cu caracterul stabil și permanent al activității exercitate în țara gazdă, ar constitui în mod cert un obstacol pentru prestator, dat fiind caracterul temporar al activității sale; întrucât, prin urmare, această cerință trebuie eliminată; întrucât, cu toate acestea, în această eventualitate, trebuie asigurat controlul disciplinei profesionale care ține de competența acestor organizații sau organisme profesionale; întrucât, în acest scop și sub rezerva aplicării articolului 62 din tratat, este necesar să se prevadă posibilitatea de a impune beneficiarului obligația de a notifica prestarea de servicii autorității competente din statul membru gazdă;

întrucât, în ceea ce privește activitățile salariate din domeniul arhitecturii, Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității ⁽¹⁾ nu prevede dispoziții speciale pentru profesiile reglementate în ceea ce privește moralitatea și buna reputație, disciplina profesională sau utilizarea titlului oficial de calificare; întrucât, în funcție de fiecare stat membru în parte, reglementările în cauză sunt sau pot fi aplicabile atât persoanelor salariate, cât și celor care desfășoară activități independente; întrucât activitățile în domeniul arhitecturii sunt condiționate în mai multe state membre de posesia unei diplome, a unui certificat sau a altui titlu oficial de calificare; întrucât aceste activități sunt exercitate atât de către persoane salariate, cât și de cele care desfășoară activități independente sau de către aceleași persoane în ambele calități în cursul carierei lor profesionale; întrucât, pentru a favoriza pe deplin libera circulație a membrilor acestei profesii în cadrul Comunității, apare, în consecință, necesitatea de a extinde aplicarea prezentei directive la salariații care profesează în domeniul arhitecturii;

întrucât prezenta directivă introduce recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare care conferă acces la activități profesionale, fără o coordonare concomitentă a dispozițiilor de drept intern cu privire la formarea profesională; întrucât, pe lângă acestea, numărul membrilor profesiei respective variază în mod considerabil de la un stat membru la altul; întrucât, în aceste condiții, aplicarea prezentei directive în primii ani trebuie urmărită cu o atenție deosebită de către Comisie,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DOMENIUL DE APLICARE

Articolul 1

(1) Prezenta directivă se aplică activităților din domeniul arhitecturii.

(¹) JO L 257, 19.10.1968, p. 2.

(2) În înțelesul prezentei directive, activitățile din domeniul arhitecturii sunt cele exercitate în mod obișnuit cu titlul profesional de arhitect.

CAPITOLUL II

DIPLOME, CERTIFICATE ȘI ALTE TITLURI OFICIALE DE CALIFICARE CARE CONFERĂ ACCESUL LA ACTIVITĂȚI ÎN DOMENIUL ARHITECTURII CU TITLUL PROFESIONAL DE ARHITECT

Articolul 2

Fiecare stat membru recunoaște diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare obținute în urma unei formări profesionale care respectă cerințele de la articolele 3 și 4, eliberate resortisanților statelor membre de către alte state membre, acordându-le acestora, în ceea ce privește dreptul de acces și de exercitare a activităților menționate la articolul 1 cu titlul profesional de arhitect, în condițiile stabilite la articolul 23 alineatul (1) același efect pe teritoriul lor ca și cel al diplomelor, certificatelor și celorlalte titluri oficiale de calificare eliberate de statul membru respectiv.

Articolul 3

Formarea profesională care conduce la obținerea diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare menționate la articolul 2 este asigurată de cursuri universitare al căror element principal îl constituie arhitectura. Aceste cursuri trebuie să mențină echilibrul între aspectele teoretice și practice ale formării profesionale în arhitectură și să asigure dobândirea:

1. unei capacități de a crea proiecte arhitectonice care să îndeplinească atât cerințele estetice, cât și cerințele tehnice;
2. unor cunoștințe adecvate despre istoria și teoriile arhitecturii, precum și ale artelor, tehnologiilor și științelor umane conexe;
3. unor cunoștințe privind artele frumoase ca factori de influență asupra calității concepției arhitectonice;
4. unor cunoștințe adecvate de urbanism, planificare și tehnici aplicate în procesul de planificare;

5. unei capacități de înțelegere a relațiilor dintre oameni și creațiile arhitectonice, pe de o parte, și dintre acestea și mediu, pe de altă parte, precum și a necesității de a armoniza creațiile arhitecturale și spațiile în funcție de necesitățile și dimensiunea umană;
6. unei capacități de înțelegere a profesiei de arhitect și a rolului său în societate, în special în elaborarea de proiecte care să țină cont de factorii sociali;
7. unor cunoștințe despre metodele de cercetare și de pregătire a proiectului de construcție;
8. unei capacități de a înțelege aspectele de concepție structurală, de construcție și de inginerie civilă legate de proiectarea construcțiilor;
9. unor cunoștințe adecvate privind problemele fizice și tehnologiile, precum și funcțiile construcțiilor, pentru a asigura elementele de confort interior și protecție climatică;
10. capacității tehnice care să permită proiectarea unor construcții care să îndeplinească cerințele utilizatorilor, respectând constrângerile impuse de factorii de cost și reglementările din domeniul construcțiilor;
11. unor cunoștințe adecvate privind sectoarele, organizațiile, reglementările și procedurile implicate în execuția proiectelor de construcții și integrarea planurilor în urbanistica generală.

Articolul 4

(1) Formarea profesională menționată la articolul 2 trebuie să îndeplinească cerințele definite la articolul 3, precum și următoarele condiții:

- a) durata totală a perioadei de formare profesională trebuie să cuprindă cel puțin patru ani de studii pe bază de program integral într-o universitate sau o instituție de învățământ comparabilă sau cel puțin șase ani de studii într-o universitate sau o instituție de învățământ comparabilă, dintre care cel puțin trei ani trebuie să fie pe bază de program integral;
- b) această formare profesională trebuie încheiată cu promovarea unui examen de nivel universitar.

Prin derogare de la dispozițiile primului paragraf, este recunoscută ca respectând dispozițiile articolului 2 formarea profesională cu o durată de trei ani în „Fachhochschulen” din Republica Federală Germania, existentă la data notificării prezentei directive, care îndeplinește cerințele definite la articolul 3 și care permite accesul la activitățile menționate la articolul 1 în acel stat membru cu

titlul profesional de arhitect, cu condiția ca această formare profesională să fie completată de o perioadă de experiență profesională de patru ani în Republica Federală Germania, atestată de un certificat eliberat de ordinul profesional la care este înregistrat arhitectul care dorește să beneficieze de dispozițiile prezentei directive. Ordinul profesional trebuie să stabilească în prealabil că lucrările realizate de arhitectul respectiv în domeniul arhitecturii reprezintă o probă concludentă a aplicării tuturor cunoștințelor menționate la articolul 3. Acest certificat este eliberat potrivit aceleiași proceduri ca și celei aplicate pentru înregistrarea în tabelul ordinului profesional.

Pe baza experienței acumulate și ținând cont de evoluția formărilor profesionale în domeniul arhitecturii, în termen de opt ani de la expirarea termenului prevăzut la articolul 31 alineatul (1) primul paragraf, Comisia prezintă Consiliului un raport asupra aplicării acestei derogări și propunerile adecvate asupra cărora Consiliul hotărăște în conformitate cu procedurile prevăzute de tratat în termen de șase luni.

(2) Este recunoscută ca îndeplinind dispozițiile articolului 2, în cadrul promovării sociale sau a studiilor universitare cu frecvență parțială, și formarea profesională care îndeplinește cerințele definite la articolul 3 și este încheiată cu promovarea unui examen în arhitectură de către o persoană care lucrează de cel puțin șapte ani în domeniul arhitecturii sub supravegherea unui arhitect sau a unei firme de arhitectură. Acest examen trebuie să fie de nivel universitar și să fie echivalent cu examenul final menționat la alineatul (1) litera (b).

Articolul 5

(1) Sunt considerați ca îndeplinind condițiile necesare pentru exercitarea activităților menționate la articolul 1, cu titlul profesional de arhitect, resortisanții unui stat membru autorizați să utilizeze acest titlu oficial de calificare în aplicarea unei legi care oferă autorității competente dintr-un stat membru posibilitatea de a elibera acest titlu resortisanților statelor membre care s-au distins în special prin calitatea realizărilor lor în domeniul arhitecturii.

(2) În cazul persoanelor menționate la alineatul (1), un certificat eliberat de statul membru de origine sau de proveniență constituie proba calității de arhitect.

Articolul 6

Sunt recunoscute, în condițiile prevăzute la articolul 2, atestările eliberate de autoritățile competente din Republica Federală Germania, care confirmă echivalența titlurilor oficiale de calificare eliberate după 8 mai 1945 de către autoritățile competente din Republica Democrată Germană cu titlurile oficiale de calificare prevăzute de articolul menționat.

Articolul 7

(1) Fiecare stat membru trebuie să comunice, cât mai curând posibil, simultan cu celelalte state membre și cu Comisia, lista diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare care sunt eliberate pe teritoriul său și care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolele 3 și 4, precum și instituțiile și autoritățile care le eliberează.

Prima listă este transmisă în termen de 12 luni de la notificarea prezentei directive.

Fiecare stat membru comunică, de asemenea, orice modificări intervenite în ceea ce privește diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare care sunt eliberate pe teritoriul său, în special cele care nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute la articolele 3 și 4.

(2) Listele și actualizările acestora sunt publicate de către Comisie cu scop informativ în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* după expirarea unui termen de trei luni de la comunicarea acestora. Cu toate acestea, în cazurile prevăzute la articolul 8, publicarea unei diplome, a unui certificat sau a altui titlu oficial de calificare trebuie amânată. Listele consolidate sunt publicate periodic de către Comisie.

Articolul 8

În cazul în care un stat membru sau Comisia are îndoieli că o diplomă, un certificat sau un alt titlu oficial de calificare îndeplinește criteriile prevăzute la articolele 3 și 4, Comisia sesizează Comitetului consultativ privind formarea profesională în domeniul arhitecturii în termen de trei luni de la comunicarea efectuată în temeiul articolului 7 alineatul (1). Comitetul emite un aviz în termen de trei luni.

Diploma, certificatul sau alt titlu oficial de calificare trebuie publicate în termen de trei luni de la emiterea avizului sau la expirarea termenului de emitere a acestuia, cu excepția a două cazuri:

— în cazul în care statul membru care a eliberat-o decide să modifice comunicarea efectuată în conformitate cu articolul 7 alineatul (1)

sau

— în cazul în care un stat membru sau Comisia pun în aplicare articolul 169 sau 170 din tratat în vederea sesizării Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Articolul 9

(1) Comitetul consultativ poate fi sesizat de un stat membru sau de către Comisie ori de câte ori un stat membru sau Comisia are îndoieli că o diplomă, un certificat sau un alt titlu oficial de calificare inclus pe una din listele publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* mai îndeplinește cerințele articolelor 3 și 4. Comitetul emite un aviz în termen de trei luni.

(2) Comisia retrage o diplomă de pe una din listele publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* fie cu acordul statului membru respectiv, fie ca urmare a unei hotărâri a Curții de Justiție.

CAPITOLUL III

DIPLOME, CERTIFICATE ȘI ALTE TITLURI OFICIALE DE CALIFICARE CARE CONFERĂ ACCESUL LA ACTIVITĂȚI ÎN DOMENIUL ARHITECTURII, ÎN TEMEIUL DREPTURILOR DOBÂNDITE SAU AL DISPOZIȚIILOR DE DREPT INTERN EXISTENTE

Articolul 10

Fiecare stat membru recunoaște diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare prevăzute la articolul 11, eliberate de celelalte state membre resortisanților statelor membre care sunt deja în posesia acestor calificări la data notificării prezentei directive sau ale căror studii care permit obținerea acestor diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare încep cel mai târziu în cursul celui de-al treilea an universitar ce urmează notificării menționate anterior, chiar dacă aceste calificări nu îndeplinesc cerințele minime prevăzute în capitolul II, acordându-le, în ceea ce privește accesul și exercitarea activităților menționate la articolul 1 și cu respectarea articolului 23, același efect pe teritoriul lor ca și cel al diplomelor, certificatelor și celorlalte titluri oficiale de calificare eliberate de statul membru respectiv în domeniul arhitecturii.

Articolul 11

Diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare menționate la articolul 10 sunt următoarele:

(a) în Germania

— diplomele eliberate de școlile superioare de arte frumoase [Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)];

— diplomele eliberate de catedrele de arhitectură (Architektur/Hochbau) ale „Technische Hochschulen”, universităților tehnice, universităților și, în măsura în care aceste instituții au fost regrupate în „Gesamthochschulen”, ale „Gesamthochschulen”, (Dipl.-Ing. și orice alte titluri oficiale de calificare care vor fi eliberate ulterior titularilor acestor diplome);

— diplomele eliberate de catedrele de arhitectură (Architektur/Hochbau) ale „Fachhochschulen” și, în măsura în care aceste instituții au fost regrupate în „Gesamthochschulen”, de catedrele de arhitectură (Architektur/Hochbau) ale „Gesamthochschulen”, însoțite, în cazurile în care durata studiilor este mai mică de patru ani, dar de cel puțin trei ani, de un certificat prin care se atestă o perioadă de experiență profesională de patru ani în Republica Federală Germania, eliberat de ordinul profesional în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf (Ingenieur grad. și orice alte titluri oficiale de calificare ce vor fi eliberate ulterior titularilor acestor diplome);

- certificatele (Prüfungszeugnisse) eliberate înainte de 1 ianuarie 1973 de catedrele de arhitectură ale „Ingenieurschulen” și ale „Werkkunstschulen”, însoțite de o atestare a autorităților competente certificând faptul că persoana respectivă și-a obținut calificările oficiale în conformitate cu articolul 13;

(b) în Belgia

- diplomele eliberate de școlile superioare naționale de arhitectură sau de institutele superioare de arhitectură (arhitecte - arhitect);
- diplomele eliberate de școala superioară provincială de arhitectură din Hasselt (arhitect);
- diplomele eliberate de academiile regale de arte frumoase (arhitecte - arhitect);
- diplomele eliberate de „écoles Saint-Luc” (arhitecte - arhitect);
- diplomele universitare în construcții civile, însoțite de un certificat de stagiu eliberat de ordinul arhitecților care conferă titularului dreptul de utilizare a titlului profesional de arhitect (arhitecte - arhitect);
- diplomele de arhitect eliberate de comisia de examinare centrală sau de stat pentru arhitectură (arhitecte - arhitect);
- diplomele de constructor civil-arhitect și diplomele de inginer-arhitect eliberate de facultățile de științe aplicate ale universităților și de Facultatea Politehnică din Mons (ingénieur-architecte, ingénieur-architect);

(c) în Danemarca

- diplomele eliberate de școlile naționale de arhitectură din Copenhaga și Århus (arkitekt);
- certificatul de aptitudini eliberat de Comisia arhitecților conform Legii nr. 202 din 28 mai 1975 (registreret arkitekt);
- diplomele eliberate de școlile superioare de construcții civile (bygningkonstruktør), însoțite de o atestare a autorităților competente certificând faptul că persoana respectivă a promovat un test privind titlurile sale oficiale de calificare, în conformitate cu articolul 13;

(d) în Franța

- diplomele de arhitect recunoscute de guvern, eliberate până în 1959 de Ministerul educației naționale și ulterior de Ministerul afacerilor culturale (architecte DPLG);

- diplomele eliberate de „Ecole spéciale d'architecture” (arhitecte DESA);

- diplomele eliberate începând din anul 1955 de către catedra de arhitectură a „École nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg” (fostă „École nationale d'ingénieurs de Strasbourg”) (arhitecte ENSAIS);

(e) în Grecia

- diplomele de inginer-arhitect eliberate de Metsovion Polytechnion din Atena, însoțite de o atestare eliberată de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii;
- diplomele de inginer-arhitect eliberate de Aristotelion Panepistimion din Salonic, însoțite de o atestare eliberată de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii;
- diplomele de inginer-constructor civil eliberate de Metsovion Polytechnion din Atena, însoțite de o atestare eliberată de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii;
- diplomele de inginer-constructor civil eliberate de Aristotelion Panepistimion din Salonic, însoțite de o atestare eliberată de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii;
- diplomele de inginer-constructor civil eliberate de Panepistimion Thrakis, însoțite de o atestare eliberată de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii;
- diplomele de inginer-constructor civil eliberate de Panepistimion Patron, însoțite de o atestare eliberată de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii;

(f) în Irlanda

- licența de „Bachelor of Architecture” decernată de „National University of Ireland” (B. Arch. N.U.I.) absolvenților licențiați ai „University College” din Dublin;

- diploma de nivel universitar în arhitectură decernată de „College of Technology”, Bolton Street, Dublin (Diplom. Arch.);

- certificatul de membru asociat al „Royal Institute of Architects of Ireland” (ARIAI);
- certificatul de membru al „Royal Institute of Architects of Ireland” (MRIA);

(g) în Italia

- diplomele de „laurea in architettura” eliberate de universități, institute politehnice și institutele superioare de arhitectură din Veneția și Reggio-Calabria, însoțite de diploma care conferă titularului dreptul de a exercita în mod independent profesia de arhitect, eliberată de Ministerul educației publice după ce candidatul a promovat, înaintea unei comisii competente, examenul de stat care îi conferă dreptul de a exercita în mod independent profesia de arhitect (dott. Architetto);
- diplomele de „laurea in ingegneria” în domeniul construcțiilor civile („sezione costenzone civile”), eliberate de universități și institute politehnice, însoțite de diploma care conferă titularului dreptul de a exercita în mod independent profesia de arhitect, eliberată de Ministerul educației publice după ce candidatul a promovat, înaintea unei comisii competente, examenul de stat care îi conferă dreptul de a exercita în mod independent profesia (dott. Ing. Architetto sau dott. Ing. in ingegneria civile);

(h) în Țările de Jos

- atestarea care certifică promovarea examenului de licență în arhitectură, eliberată de catedrele de arhitectură ale școlilor tehnice superioare din Delft sau Eindhoven (bouwkundig ingenieur);
- diplomele eliberate de academiile de arhitectură recunoscute de stat (architect);
- diplomele eliberate până în 1971 de fostele instituții de învățământ superior în arhitectură (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO);
- diplomele eliberate până în anul 1970 de fostele instituții de învățământ superior în arhitectură (Voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO);
- atestarea care certifică promovarea examenului organizat de Consiliul arhitecților al „Bond van Nederlandse Architecten” (Ordinul arhitecților olandezi, BNA) (architect);
- diploma de la „Stichting Instituut voor Architectuur” (Fundăția „Institutul de Arhitectură”) (IVA) eliberată la absolvirea unui curs organizat de această fundație și care

se întinde pe durata a minimum patru ani (architect), însoțită de o atestare a autorităților competente certificând faptul că persoana respectivă a promovat un test privind titlurile sale oficiale de calificare în conformitate cu articolul 13;

- o atestare a autorităților competente certificând faptul că, anterior datei intrării în vigoare a prezentei directive, persoana respectivă a promovat examenul „Kandidaat in de bouwkunde”, organizat de școala tehnică superioară din Delft sau din Eindhoven și că, pe o perioadă de cel puțin cinci ani imediat înainte de data respectivă, a exercitat activități în domeniul arhitecturii, a căror natură și importanță garantează, conform criteriilor recunoscute în Olanda, o competență suficientă pentru exercitarea funcțiilor respective (architect);
- o atestare a autorităților competente exclusiv pentru persoanele care au împlinit 40 de ani înainte de data intrării în vigoare a prezentei directive, care să certifice faptul că în decursul unei perioade de cel puțin 5 ani înainte de acea dată, persoana în cauză a desfășurat activități de arhitectură a căror natură și importanță garantează, în conformitate cu cerințele Olandei, o competență suficientă pentru a exercita aceste activități (architect).

Atestările menționate la liniuțele a șaptea și a opta nu mai trebuie recunoscute după data intrării în vigoare a dispozițiilor legale și de reglementare privind accesul și exercitarea activităților din domeniul arhitecturii cu titlul profesional de arhitect în Țările de Jos, în măsura în care, în conformitate cu aceste dispoziții, atestările respective nu permit accesul la aceste activități cu titlul profesional menționat;

(i) în Regatul Unit

- titlurile conferite ca urmare a promovării unui examen la:
 - „Royal Institute of British Architects”;
 - școlile de arhitectură ale:
 - universităților;
 - politehnicilor;
 - colegiilor;
 - academiilor;
 - școlilor de tehnologie și arte;

care, la data adoptării prezentei directive, au fost sau sunt recunoscute de „Architects Registration Council” din Regatul Unit în scopul înscrierii în Registrul profesiei (Architect);

- un certificat care prevede faptul că titularul său are un drept dobândit de a-și păstra titlul oficial de calificare ca arhitect în temeiul secțiunii 6 alineatul (1) litera (a), 6 alineatul (1) litera (b) sau 6 alineatul (1) litera (d) din Legea privind înregistrarea arhitecților din 1931 (Architect);

- un certificat care prevede faptul că titularul său are un drept dobândit de a-și păstra titlul oficial de calificare ca arhitect în temeiul secțiunii 2 din Legea privind înregistrarea arhitecților din 1938 (Architect).

Articolul 12

Fără a aduce atingere articolului 10, fiecare stat membru recunoaște, acordându-le acestora, în ceea ce privește accesul și exercitarea activităților menționate la articolul 1 cu titlul oficial de calificare ca arhitect, același efect pe teritoriul lor ca și cel al diplomelor, certificatelor și al celorlalte titluri oficiale de calificare eliberate de statul membru respectiv în domeniul arhitecturii:

- atestările eliberate resortisanților statelor membre de către statele membre în care există, la data notificării prezentei directive, reglementări privind accesul și exercitarea activităților prevăzute la articolul 1 cu titlul profesional de arhitect, care precizează că titularul a fost autorizat să utilizeze titlul profesional de arhitect anterior punerii în aplicare a prezentei directive și a desfășurat în mod efectiv activitățile respective în conformitate cu aceste reglementări timp de cel puțin trei ani consecutivi în cursul ultimilor cinci ani ce preced data eliberării atestărilor;
- atestările eliberate resortisanților statelor membre de către statele membre care, între momentul notificării și acela al punerii în aplicare a directivei, introduc reglementări privind accesul și exercitarea activităților menționate la articolul 1 cu titlul profesional de arhitect, certificând faptul că titularul a fost autorizat să utilizeze titlul profesional de arhitect în momentul punerii în aplicare a prezentei directive și a desfășurat în mod efectiv activitățile respective în conformitate cu aceste reglementări timp de cel puțin trei ani consecutivi în cursul ultimilor cinci ani ce preced data eliberării atestărilor.

Articolul 13

Testarea privind titlurile oficiale de calificare menționată la articolul 11 litera (a) a patra liniuță, litera (c) a treia liniuță și litera (h) a șasea liniuță trebuie să includă o evaluare a planurilor întocmite și realizate de candidat în cursul exercitării efective a activităților menționate la articolul 1 timp de cel puțin șase ani.

Articolul 14

Sunt recunoscute, în condițiile prevăzute la articolul 11, atestările autorităților competente din Republica Federală Germania care confirmă echivalența titlurilor oficiale de calificare eliberate după 8 mai 1945 de către autoritățile competente din Republica Democrată Germană cu titlurile oficiale de calificare care figurează la articolul menționat.

Articolul 15

Fără a aduce atingere articolului 5, Marele Ducat al Luxemburgului este autorizat să suspende aplicarea articolelor 10, 11 și 12 cu privire la recunoașterea diplomelor, a certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare neuniversitare, pentru a evita denaturarea concurenței, în cursul unei perioade de tranziție de patru ani și jumătate de la data notificării prezentei directive.

CAPITOLUL IV

UTILIZAREA TITLULUI OFICIAL DE CALIFICARE

Articolul 16

(1) Fără a aduce atingere articolului 23, statele membre gazdă se asigură că resortisanților statelor membre care îndeplinesc condițiile prevăzute în capitolul II sau III li se recunoaște dreptul de a-și folosi titlul oficial de calificare și, acolo unde este cazul, cu abrevierea sa, din statul membru de origine sau de proveniență, în limba statului respectiv. Statele membre gazdă pot prevedea ca acest titlu oficial de calificare să fie urmat de denumirea și adresa instituției sau comisiei de examinare care a eliberat acest titlu.

(2) În cazul în care titlul oficial de calificare utilizat în statul membru de origine sau de proveniență poate fi confundat în statul membru gazdă cu un titlu oficial de calificare care necesită în statul respectiv o formare profesională suplimentară, pe care persoana în cauză nu o deține, statul membru gazdă poate prevedea ca această persoană să își utilizeze titlul oficial de calificare din statul membru de origine sau de proveniență într-o formulă adecvată indicată de statul membru gazdă.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII PENTRU FACILITAREA EXERCITĂRII EFECTIVE A DREPTULUI DE STABILIRE ȘI A LIBERTĂȚII DE A PRESTA SERVICII

A. Dispoziții privind dreptul de stabilire

Articolul 17

(1) Statul membru gazdă care impune resortisanților săi dovada moralității și buneii reputații la accesul la una din activitățile menționate la articolul 1 acceptă ca dovadă suficientă, cu privire la resortisanții altor state membre, atestarea eliberată de o autoritate competentă din statul membru de origine sau de proveniență care certifică îndeplinirea condițiilor de moralitate sau bună reputație impuse în statul membru pentru accesul la activitatea respectivă.

(2) În cazul în care statul membru de origine sau de proveniență nu impune dovada moralității și bune reputații pentru persoanele care doresc să aibă acces la activitatea respectivă, statul membru gazdă poate impune resortisanților statului membru de origine sau de proveniență să prezinte un extras de cazier judiciar sau, în absența acestuia, un document echivalent eliberat de o autoritate competentă din statul membru de origine sau de proveniență.

(3) În cazul în care statul membru de origine sau de proveniență nu eliberează documentul justificativ menționat la alineatul (2), acest document poate fi înlocuit de o declarație sub jurământ – sau, în statele unde nu există prevederi privind declarația sub jurământ, o declarație solemnă – a persoanei respective în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, unde este cazul, a unui notar sau organism profesional calificat din statul de origine sau de proveniență; o astfel de autoritate sau notar emite un certificat care atestă autenticitatea declarației sub jurământ sau a declarației solemne.

(4) În cazul în care statul membru gazdă are cunoștință de fapte grave și precise care s-au petrecut în afara teritoriului său anterior stabilirii celui în cauză în statul respectiv sau de informații incorecte conținute în declarația menționată la alineatul (3) și care pot afecta accesul la activitatea în cauză, acesta poate informa statul membru de origine sau de proveniență cu privire la acestea.

Statul membru de origine sau de proveniență verifică exactitatea faptelor, în măsura în care acestea pot afecta accesul la activitatea în cauză în statul membru respectiv. Autoritățile statului respectiv decid asupra naturii și amplitudinii investigațiilor care trebuie efectuate și informează statul membru gazdă asupra oricărei acțiuni pe care o efectuează în legătură cu atestările sau documentele eliberate.

(5) Statele membre asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

Articolul 18

(1) În cazul în care într-un stat membru gazdă sunt în vigoare acte cu putere de lege și acte administrative privind respectarea condițiilor de moralitate sau bună reputație, inclusiv dispoziții privind măsuri disciplinare în cazuri de abateri profesionale grave sau de condamnări pentru fapte penale săvârșite în exercitarea uneia din activitățile menționate la articolul 1, statul membru de origine sau de proveniență transmite statului membru gazdă informațiile necesare privind măsurile sau sancțiunile de natură profesională sau administrativă luate împotriva persoanei respective, precum și sancțiunile penale privind exercitarea profesiei în statul membru de origine sau de proveniență.

(2) În cazul în care statul membru gazdă are cunoștință de fapte grave și precise care s-au petrecut în afara teritoriului său anterior stabilirii celui în cauză în statul respectiv și care pot afecta

exercitarea activității în cauză, acesta poate informa statul membru de origine sau de proveniență cu privire la acestea.

Statul membru de origine sau de proveniență verifică exactitatea faptelor, în măsura în care acestea pot afecta accesul la activitatea în cauză în statul membru respectiv. Autoritățile statului respectiv decid asupra naturii și amplitudinii investigațiilor care trebuie efectuate și, în conformitate cu alineatul (1), informează statul membru gazdă asupra oricărei acțiuni pe care o efectuează în legătură cu informațiile primite de la acesta.

(3) Statele membre asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

Articolul 19

Documentele menționate la articolele 17 și 18 nu pot fi prezentate după mai mult de trei luni de la data emiterii.

Articolul 20

(1) Procedura prin care beneficiarul este autorizat să aibă acces la una din activitățile menționate la articolul 1, în conformitate cu articolele 17 și 18, trebuie să se încheie cât mai curând posibil și în termen de cel mult trei luni de la prezentarea dosarului complet al beneficiarului, fără a aduce atingere întârzierilor rezultate ca urmare a unei eventuale acțiuni introduse la încheierea acestei proceduri.

(2) În cazurile menționate la articolul 17 alineatul (4) și articolul 18 alineatul (2), o cerere de reexaminare suspendă termenul prevăzut la alineatul (1).

Statul membru consultat trebuie să transmită răspunsul său în termen de trei luni.

La primirea răspunsului sau la expirarea acestui termen, statul membru gazdă trebuie să continue procedura menționată la alineatul (1).

Articolul 21

În cazul în care un stat membru gazdă impune resortisanților săi care doresc să aibă acces la sau să exercite oricare dintre activitățile menționate la articolul 1 să depună jurământ sau să facă o declarație solemnă și dacă formula acestui jurământ sau declarații nu poate fi utilizată de resortisanții altor state membre, statul membru gazdă asigură ca o formulă adecvată și echivalentă de jurământ sau declarație să fie pusă la dispoziția persoanelor interesate.

B. Dispoziții privind prestarea de servicii

Articolul 22

(1) În cazul în care un stat membru impune resortisanților săi care doresc să aibă acces la sau să exercite activitățile menționate la articolul 1 fie o autorizație, fie înscrierea sau afilierea la o organizație sau un organism profesional, statul membru respectiv scutește de această cerință resortisanții statelor membre în cazul prestării de servicii.

Beneficiarul prestează servicii având aceleași drepturi și obligații ca și resortisanții statului membru gazdă; în special, acesta trebuie să respecte dispozițiile disciplinare cu caracter profesional sau administrativ care se aplică în statul membru respectiv.

În acest scop și pe lângă declarația privind prestarea de servicii menționată la alineatul (2), pentru a permite aplicarea dispozițiilor disciplinare în vigoare pe teritoriul acestora, statele membre pot impune fie înscrierea temporară automată sau afilierea *pro forma* la o organizație sau la un organism profesional, fie înregistrarea într-un registru, cu condiția ca această înregistrare să nu întârzie sau să nu complice în nici un fel prestarea de servicii sau să nu impună prestatorului de servicii nici un fel de costuri suplimentare.

În cazul în care statul membru gazdă adoptă o măsură în aplicarea celui de-al doilea paragraf sau ia cunoștință de fapte care contravin acestor dispoziții, acesta informează de îndată statul membru în care s-a stabilit beneficiarul.

(2) Statul membru gazdă poate impune ca beneficiarul să prezinte autorităților competente o declarație prealabilă privind prestarea serviciilor sale în cazul în care acestea implică realizarea unui proiect pe teritoriul său.

(3) În aplicarea alineatelor (1) și (2), statul membru gazdă poate impune beneficiarului unul sau mai multe documente cuprinzând următoarele:

- declarația menționată la alineatul (2);
- o atestare care să certifice că beneficiarul exercită în mod legal activitățile respective în statul membru în care este stabilit;
- o atestare care să certifice că beneficiarul posedă una sau alta dintre diplomele, certificatele sau alte titluri oficiale de calificare necesare pentru prestarea serviciilor în cauză și care îndeplinesc criteriile menționate în capitolul II sau III din prezenta directivă;
- dacă este cazul, atestarea menționată la articolul 23 alineatul (2).

(4) Documentul sau documentele prevăzute la alineatul (3) nu pot fi prezentate după mai mult de 12 luni de la data eliberării acestora.

(5) În cazul în care un stat membru privează, în tot sau în parte, permanent sau temporar, pe unul din resortisanții săi sau pe un resortisant al unui alt stat membru de dreptul de a exercita una din activitățile prevăzute la articolul 1, acesta asigură, dacă este cazul, retragerea temporară sau permanentă a atestării menționate la alineatul (3) a doua liniuță.

C. Dispoziții comune privind dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii

Articolul 23

(1) În cazul în care, într-un stat membru gazdă, folosirea titlului oficial de calificare ca arhitect cu privire la una dintre activitățile menționate la articolul 1 este reglementată, resortisanții celorlalte state membre, care îndeplinesc condițiile prevăzute în capitolul II sau ale căror diplome, certificate sau alte titluri oficiale de calificare menționate la articolul 11 au fost recunoscute în temeiul articolului 10, folosesc titlul oficial de calificare al statului membru gazdă și folosesc și titlul oficial de calificare abreviat, dacă este cazul, după ce au îndeplinit condițiile de stagiu impuse în statul respectiv.

(2) În cazul în care, într-un stat membru, accesul sau exercitarea activităților menționate la articolul 1 cu titlul oficial de calificare ca arhitect este condiționată, pe lângă îndeplinirea cerințelor prevăzute în capitolul II sau posesia unor diplome, certificate sau a altor titluri oficiale de calificare menționate la articolul 11, de efectuarea unei perioade determinate de stagiu profesional, statul membru respectiv trebuie să accepte ca dovadă suficientă o atestare a statului membru de origine sau de proveniență conform căreia a fost dobândită o experiență practică corespunzătoare în statul membru de origine. Certificatul prevăzut la articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf este recunoscut ca dovadă suficientă în sensul prezentului alineat.

Articolul 24

(1) În cazul în care statul membru gazdă impune resortisanților săi care doresc să aibă acces la sau să exercite una din activitățile menționate la articolul 1 să probeze faptul că nu au fost anterior declarați în faliment și informațiile furnizate în conformitate cu articolele 17 și 18 nu conțin o probă în acest sens, statul acceptă din partea beneficiarilor o declarație sub jurământ – sau, în statele în care nu se prevede declarația sub jurământ, o declarație solemnă – depusă de persoana respectivă înaintea unei autorități judiciare sau administrative competente, a unui notar sau a unui organism profesional calificat al statului membru de origine sau de proveniență care eliberează o atestare certificând autenticitatea declarației sub jurământ sau a declarației solemne.

În cazurile în care trebuie probată capacitatea financiară în statul membru gazdă, statul membru respectiv trebuie să accepte atestările eliberate de bănci din alte state membre ca fiind echivalente cu atestările eliberate pe teritoriul său.

(2) Documentele menționate la alineatul (1) nu pot fi prezentate după mai mult de trei luni de la data eliberării acestora.

Articolul 25

(1) În cazul în care statul membru gazdă impune resortisanților săi care doresc să aibă acces la sau să exercite una din activitățile menționate la articolul 1 să probeze faptul că sunt asigurați împotriva consecințelor financiare ale răspunderii profesionale, statul respectiv trebuie să accepte atestările eliberate de organismele de asigurări din alte state ca fiind echivalente cu atestările eliberate pe teritoriul său. Această atestare trebuie să precizeze că asigurătorul a respectat prevederile actelor cu putere de lege și normelor administrative în vigoare în statul membru gazdă în ceea ce privește modalitățile și extinderea garanției.

(2) Atestarea menționată la alineatul (1) nu poate fi prezentată mai târziu de trei luni de la data eliberării ei.

Articolul 26

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a permite beneficiarilor să fie informați cu privire la legislațiile și, dacă este cazul, la deontologia statului membru gazdă.

În acest scop, statele membre pot înființa servicii de informare de unde persoanele interesate pot obține informațiile necesare. În cazul stabilirii, statele membre gazdă pot obliga beneficiarii să contacteze aceste servicii.

(2) Statele membre pot înființa serviciile menționate la alineatul (1) pe lângă autoritățile și organismele competente pe care trebuie să le desemneze în termenul prevăzut la articolul 31 alineatul (1) primul paragraf.

(3) Statele membre se asigură că, dacă este cazul, beneficiarii dobândesc, în propriul lor interes și în cel al clienților lor, cunoștințele lingvistice necesare exercitării profesiei lor în statul membru gazdă.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 27

În cazul unei îndoieli justificate, statul membru gazdă poate impune autorităților competente dintr-un alt stat membru

confirmarea autenticității diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare eliberate în respectivul stat membru și menționate la capitolele II și III.

Articolul 28

În termenul prevăzut la articolul 31 alineatul (1) primul paragraf, statele membre desemnează autoritățile și organismele abilitate să elibereze sau să primească diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare, precum și documentele și informațiile menționate de prezenta directivă și informează de îndată celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 29

Prezenta directivă se aplică și resortisanților statelor membre care, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1612/68, exercită sau vor exercita în calitate de salariați activitățile menționate la articolul 1.

Articolul 30

În termen de cel mult trei ani de la expirarea termenului prevăzut la articolul 31 alineatul (1) primul paragraf, Comisia reexaminează prezenta directivă pe baza experienței acumulate și, dacă este necesar, prezintă Consiliului propuneri de modificare, după consultarea Comitetului consultativ. Consiliul examinează aceste propuneri în termen de un an.

Articolul 31

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de 24 de luni de la data notificării și informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Cu toate acestea, statele membre dispun de un termen de trei ani de la data notificării menționate pentru a se conforma dispozițiilor articolului 22.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern, pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 32

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 10 iunie 1985.

Pentru Consiliu

Președintele

M. FIORET